

44. Τί οὖν φησιν · « Ὅπόσον ἐστὶν ἀθάνατον, ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐν τούτοις εἶναι παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ δεδόσθαι »; τοῦτο δέ ἐστιν ἡ λογικὴ ψυχὴ · « τούτων οὖν τὰ εἶδη καὶ ὑμῶν ἐθελόντων σπέρας καὶ ὑπαρξάμενος ἐγὼ παραδώσω · τὸ δὲ
 5 λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτῳ θνητὸν προσυφαίνετε; » Δῆλον οὖν ὅτι παραλαβόντες οἱ δημιουργοὶ θεοὶ παρὰ τοῦ σφῶν πατρὸς τὴν δημιουργικὴν δύναμιν ἀπεγέννησαν ἐπὶ τῆς γῆς τὰ θνητὰ τῶν ζώων · εἰ γὰρ μηδὲν ἔμελλε διαφέρειν οὐρανὸς ἀνθρώπου, καὶ ναὶ μὰ Δία θηρίου καὶ τελευταῖον αὐτῶν τῶν ἐρπετῶν καὶ τῶν
 10 ἐν τῇ θαλάσῃ νηχομένων ἰχθύων, ἔδει τὸν Δημιουργὸν ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι πάντων · εἰ δὲ πολὺ τὸ μέσον ἐστὶν ἀθανάτων καὶ θνητῶν, οὐδεμιᾶ | προσθήκη μεῖζον οὐδὲ ἀφαιρέσει μειούμενον πρὸς τὰ θνητὰ καὶ ἐπίκηρα, αἴτιον εἶναι προσήκει τούτων μὲν ἄλλους, ἐτέρων δὲ ἐτέρους.

15

ΚΥΡΙΑΛΟΣ

Ἄλλ' ἐν γε δὴ τούτοις ὅτι τὰ πάντα συγχεῖ, φύρει τε ἀλλήλαις τῶν πραγμάτων τὰς φύσεις, κατιδεῖν ἔστι τοῖς ἐθέλουσι, καὶ μάλα ῥαδίως. Πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἐμφανεστέρους τῶν θεῶν εἰκόνας εἶναί φησι τῶν ἀφανεστέρων, ἃ καὶ 'νοητὰ' καὶ
 20 'αἰσθητὰ' καλεῖν ἐδόκει τῷ Πλάτωνι, 'δοξαστὰ μετ' αἰσθήσεως' ὀνομάζοντι τὰ ὀρώμενα. Ἔοικε δὲ διὰ τούτων ὁ γενναῖος ἡμῖν Ἰουλιανὸς τὰς 'ιδέας' βούλεσθαι καταδηλοῦν, ἃς ποτὲ μὲν οὐσίας καὶ ὑφεστάναι καθ' ἑαυτὰς διῖσχυρίζεται Πλάτων, ποτὲ
 C δὲ καὶ ἐννοίας | Θεοῦ διορίζεται.